

Cellulase Enzyme For Paper And Pulp Industry: celuloza do rafinacji, deinkingu i recyklingu masy papierniczej

Zespół badawczy Enzymes.bio · Wellington, Nowa Zelandia · June 19, 2026

Cellulase Enzyme For Paper And Pulp Industry to celuloza stosowana jako dodatek procesowy do kontrolowanej modyfikacji włókien celulozowych w masie papierniczej, zwłaszcza przy rafinacji, odbarwianiu makulatury, poprawie pracy z włóknem wtórnym i ograniczaniu problemów z frakcją drobną. Jej rola nie polega na „rozpuszczaniu papieru”, lecz na selektywnym naruszeniu dostępnych miejsc w celulozie, tak aby ułatwić mechaniczne lub flotacyjne etapy procesu. Efekt zależy od typu masy, pH, temperatury, czasu kontaktu, mieszania oraz późniejszej obróbki mechanicznej.

Czym jest celuloza w kontekście przemysłu papieru i masy celulozowej?

Celuloza nie jest pojedynczą reakcją technologiczną, lecz rodziną enzymów działających na celulozę — podstawowy polimer budujący włókna roślinne. W ujęciu biochemicznym kompleks celulozowy obejmuje przede wszystkim endoglukanazy, celobiohydrolazy/egzoglukanazy oraz β -glukozydazy; pierwsze z nich nacinają łańcuchy celulozy w miejscach wewnętrznych, drugie odłączają krótsze fragmenty od końców łańcuchów, a trzecie mogą rozkładać produkty pośrednie do glukozy ^[1].

W papiernictwie ważna jest przede wszystkim **kontrolowana modyfikacja powierzchni włókna**, a nie pełna hydroliza celulozy do cukrów prostych. To odróżnia zastosowania papiernicze od procesów biopaliwowych, w których celem bywa maksymalna sacharyfikacja surowca lignocelulozowego. W masie papierniczej nadmierna degradacja włókien byłaby niepożądana, ponieważ długość, elastyczność i zdolność włókien do tworzenia wiązań międzywłóknowych decydują o wytrzymałości arkusza.

Z tego powodu celuloza w przemyśle pulp and paper jest traktowana jako **biokatalizator procesowy**: wspiera wybrany etap, ale musi być dopasowana do surowca i celu technologicznego. Inaczej zachowa się masa kraft z włókien pierwotnych, inaczej masa makulaturowa z włóknem wielokrotnie przetworzonym, a jeszcze inaczej strumienie zawierające dużo wypełniaczy, klejów, farb drukarskich i frakcji drobnej.

Dlaczego celulaza jest używana w papiernictwie?

Przemysł papierniczy opiera się na szeregu operacji mechanicznych, wodnych i chemicznych: rozwłóknianiu, oczyszczaniu, sortowaniu, flotacji, rafinacji, formowaniu, prasowaniu, suszeniu i oczyszczaniu obiegów wodnych. Celulaza może wspierać te operacje tam, gdzie ograniczeniem jest dostępność powierzchni włókna, zbyt duża sztywność masy, trudność oddzielania farby od włókien albo obecność frakcji drobnej w wodzie obiegowej. Prace dotyczące przetwarzania włókien wtórnych wskazują, że enzymy mogą być użytecznym narzędziem przy rozwiązywaniu problemów typowych dla recyklingu papieru ^[2].

Najważniejszą przewagą enzymów jest selektywność. Chemiczna modyfikacja masy często działa szerzej: wpływa na włókna, zanieczyszczenia, składniki rozpuszczone, ścieki i późniejsze etapy oczyszczania. Celulaza oddziałuje głównie z dostępnymi fragmentami celulozy, a więc może być użyta jako bardziej ukierunkowany dodatek procesowy. Nie oznacza to jednak, że jest neutralna dla jakości papieru — źle dobrane warunki mogą prowadzić do osłabienia włókien.

W zastosowaniach B2B istotne jest realistyczne rozumienie korzyści. Celulaza może pomagać w osiągnięciu określonego stopnia obróbki włókna, poprawić przebieg odbarwiania lub ograniczyć problemy z drobną frakcją w obiegu wodnym, ale nie zastępuje kontroli procesu. Parametry takie jak stopień zmielenia, freeness, jasność, pozostałość farby, retencja, odwadnianie oraz wytrzymałość arkusza powinny być oceniane w kontekście konkretnej linii technologicznej.

Mechanizm działania: co dzieje się z włóknem celulozowym?

Włókno papiernicze jest strukturą hierarchiczną: łańcuchy celulozy tworzą mikrofibryle, mikrofibryle budują ściany komórkowe, a te tworzą długie włókna odpowiedzialne za sieć arkusza papieru. Celulaza działa na wiązania β -1,4-glikozydowe w celulozie, ale dostęp enzymu do substratu jest ograniczony przez krystaliczność celulozy, obecność hemiceluloz, ligniny, wypełniaczy oraz stopień wcześniejszego uszkodzenia włókna ^[1].

Endoglukanazy są szczególnie istotne w papiernictwie, ponieważ mogą zwiększać chropowatość i dostępność powierzchni włókna bez konieczności całkowitego rozkładu polimeru. Takie działanie ułatwia późniejszą rafinację mechaniczną: włókno może łatwiej ulegać fibrylacji, czyli odsłanianiu drobnych elementów powierzchniowych zwiększających liczbę miejsc kontaktu między włóknami. To właśnie ta zmiana powierzchni, a nie sama utrata masy, jest zwykle pożądana.

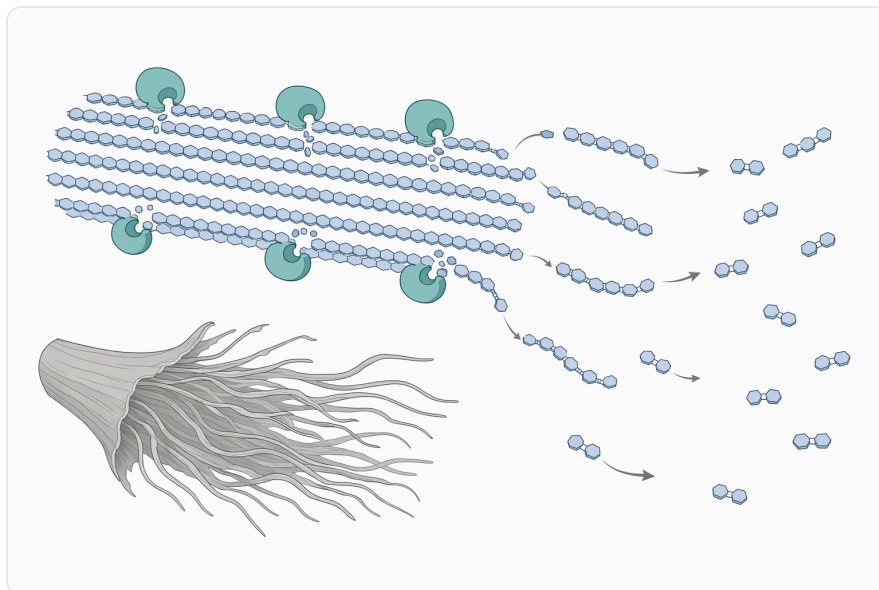

Figure 1. 셀룰레이스는 섬유벽 전체를 균일하게 분해하기보다, 먼저 접근하기 쉬운 셀룰로오스 표면, 피브릴, 미세섬유분, 비정질 영역에 작용한다.

W makulaturze mechanizm obejmuje dodatkowy wymiar: farba drukarska, kleje i dodatki papiernicze są często związane z powierzchnią włókna lub uwięzione w jego strukturze. Delikatne naruszenie warstwy celulozowej może ułatwić odłączenie cząstek farby w procesie deinkingu, zwłaszcza gdy enzym jest używany łącznie z odpowiednim mieszaniną, flotacją i kontrolą chemii układu. Badania nad optymalizacją mieszanin enzymatycznych dla odbarwiania starych gazet pokazują, że enzymy są analizowane właśnie jako element procesu deinkingu, a nie jako izolowany zamiennik całej technologii [3].

Główne zastosowania celulazy w papiernictwie

Wspomaganie rafinacji masy papierniczej

Rafinacja jest jednym z najbardziej energochłonnych i jakościowo krytycznych etapów przygotowania masy. Jej celem jest rozwinięcie powierzchni włókien, poprawa ich elastyczności i zwiększenie zdolności do tworzenia wiązań w arkuszu. Celulaza może działać jako obróbka wstępna, która sprawia, że włókna reagują na rafinację inaczej niż bez enzymu.

W badaniach nad enzymatycznym traktowaniem masy wykazywano, że celulaza może wpływać na właściwości włókien i przebieg rafinacji, między innymi przez skracanie włókien oraz wewnętrzną fibrylację podczas późniejszego działania mechanicznego [4]. Z perspektywy papierni oznacza to możliwość regulowania równowagi między rozwinięciem powierzchni włókna a zachowaniem wytrzymałości arkusza.

Nie należy jednak interpretować celulazy jako automatycznego sposobu na poprawę wszystkich parametrów. Zbyt intensywna hydroliza może pogorszyć długość włókien, zwiększyć udział frakcji drobnej albo obniżyć odporność papieru na rozciąganie, rozdzieranie lub przepuklenie. Dlatego obróbka enzymatyczna w rafinacji powinna być rozumiana jako narzędzie do przesuwania charakterystyki masy, a nie jako uniwersalny „wzmacniacz”.

Deinking, czyli odbarwienie papieru z recyklingu

W recyklingu papieru jednym z najtrudniejszych zadań jest oddzielenie cząstek farby drukarskiej od włókien i usunięcie ich w flotacji lub myciu. Tradycyjne procesy deinkingu wykorzystują środki alkaliczne, nadtlenki, surfaktanty, środki kompleksujące i inne dodatki. Celulaza może wspomagać deinking przez modyfikację powierzchni włókna i ułatwienie odłączenia cząstek farby.

W przypadku starych gazet i innych frakcji makulaturowych enzymy często rozważa się nie pojedynczo, lecz w mieszaninach, ponieważ farba, spoiwa i struktura włókien tworzą układ wieloskładnikowy. Praca dotycząca optymalizacji złożonych preparatów enzymatycznych dla odbarwienia starych gazet wskazuje na znaczenie doboru kompozycji enzymatycznej do konkretnego strumienia surowca ^[3].

Dla użytkownika przemysłowego kluczowe są mierzalne efekty: jasność, pozostałość farby, straty włókna, pienienie, stabilność flotacji i jakość ścieków. Celulaza może wspierać poprawę tych parametrów, ale jej działanie musi być zsynchronizowane z pH, czasem kontaktu, temperaturą, intensywnością mieszania i etapem separacji cząstek farby.

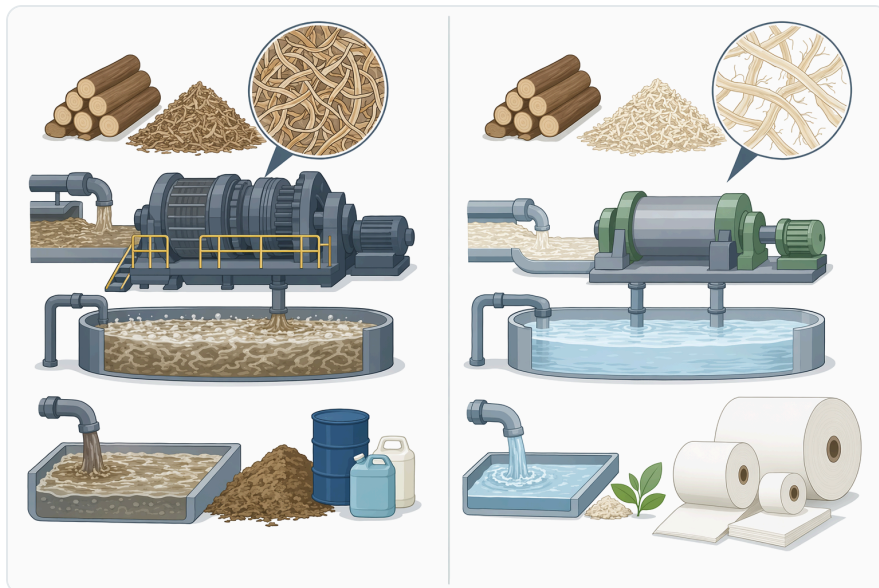

Figure 2. 제지 산업에서 셀룰레이스는 가벼운 섬유 표면 개질부터 당을 방출하기 위한 강한 가수분해까지 다양한 용도로 사용되며, 공정 목표와 위험 수준도 각각 다르다.

Przetwarzanie włókien wtórnych

Włókna makulaturowe są krótsze, bardziej zniszczone i mniej jednorodne niż wiele włókien pierwotnych. Wielokrotne suszenie i ponowne rozwłóknianie prowadzi do zjawisk takich jak hornifikacja, czyli częściowo nieodwracalne zmniejszenie zdolności włókna do pęcznienia i tworzenia wiązań. Celulaza może pomóc w modyfikacji powierzchni takiego włókna, ale musi działać łagodnie, aby nie pogłębić utraty długości i wytrzymałości.

Literatura dotycząca enzymów w przetwarzaniu włókien wtórnych podkreśla, że enzymatyczne podejście może być używane do rozwiązywania problemów recyklingu, lecz wymaga dopasowania do jakości wsadu, udziału włókien krótkich, obecności wypełniaczy oraz oczekiwanych parametrów gotowego papieru ^[2]. Szczególnie ważne jest rozróżnienie między korzystną aktywacją powierzchni włókna a niepożądaną hydrolizą prowadzącą do powstawania nadmiaru drobnych cząstek.

W praktyce celulaza może być rozważana w liniach produkujących papier opakowaniowy, papiery makulaturowe, produkty higieniczne lub inne wyroby oparte na włóknie wtórnym. Zakres zastosowania zależy jednak od tego, czy priorytetem jest jasność, odwadnianie, wytrzymałość, objętość, gładkość, stabilność procesu czy ograniczenie obciążenia obiegu wodnego.

Redukcja problemów z frakcją drobną i wodą obiegową

Frakcja drobna w wodzie obiegowej może wpływać na retencję, odwadnianie, zużycie dodatków chemicznych, pienienie, osady i stabilność maszyny papierniczej. Celulaza bywa analizowana jako narzędzie do modyfikacji drobnych cząstek celulozowych, aby poprawić zachowanie układu wodnego i ograniczyć problemy typowe dla recyklingu.

Badanie dotyczące redukcji frakcji drobnej w białej wodzie z recyklingu papieru wskazuje bezpośrednio na zastosowanie enzymów celulozowych do tego typu problemu procesowego ^[5]. To ważne, ponieważ nie wszystkie korzyści z celulazy muszą pojawiać się wyłącznie w arkuszu końcowym — część wartości może wynikać ze stabilniejszego obiegu wodnego, łatwiejszego oczyszczania i bardziej przewidywalnego prowadzenia maszyny.

W tym obszarze szczególnie ważne jest unikanie nadmiernej hydrolizy. Jeśli celulaza wytworzy zbyt dużo bardzo drobnych produktów celulozowych, może pogorszyć filtrację lub zwiększyć ładunek rozpuszczonych i koloidalnych substancji organicznych. Dlatego ocena powinna obejmować nie tylko masę papierniczą, lecz także wodę obiegową i oczyszczanie ścieków.

Waloryzacja odpadów papierniczych i osadów

Celulazy są również badane w kontekście przetwarzania odpadów papierowych i osadów papierniczych na produkty fermentacyjne, na przykład bioetanol. Nie jest to klasyczne zastosowanie w produkcji papieru, ale ma znaczenie dla zakładów analizujących gospodarkę odpadami, odzysk surowców i biotechnologiczne wykorzystanie strumieni ubocznych. Badania nad recyklingowanym osadem papierniczym pokazały możliwość zastosowania procesu produkcji bioetanolu z recyklingiem celulozy [6].

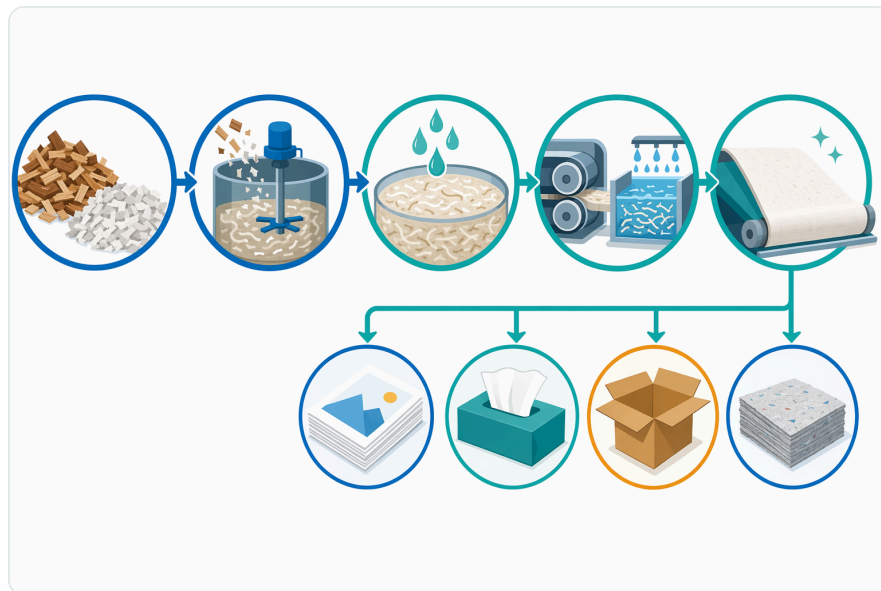

Figure 3. 재생지 탈묵 공정에서는 셀룰레이스가 셀룰로오스가 많은 잉크 부착 부위를 느슨하게 만든 뒤, 세척이나 부유선별로 떨어져 나온 입자를 제거한다.

W innym podejściu wykorzystuje się kombinację celulozy i celobiozy do konwersji odpadów papierowych w procesach jednoczesnej sacharyfikacji i fermentacji [7]. W takim zastosowaniu enzym ma już inne zadanie niż w rafinacji papierniczej: celem jest głębszy rozkład celulozy do cukrów fermentowalnych, a nie tylko modyfikacja włókna. To rozróżnienie jest praktycznie ważne, ponieważ te dwa cele wymagają odmiennej intensywności hydrolizy.

Dla papierni lub przetwórców odpadów oznacza to, że celuloza może być częścią strategii gospodarki o obiegu zamkniętym, ale jej funkcja zależy od punktu procesu. W maszynie papierniczej chodzi o kontrolę włókna; w waloryzacji osadów — o odzysk wartości z odpadu celulozowego.

Porównanie zastosowań celulazy w sektorze papieru i masy celulozowej

Obszar zastosowania	Główny cel technologiczny	Mechanizm działania celulazy	Najważniejsze parametry do obserwacji	Poziom ryzyka procesowego
Rafinacja masy	Ułatwienie rozwinięcia powierzchni włókien i poprawa reakcji na obróbkę mechaniczną	Częściowa modyfikacja powierzchni celulozy, wzrost podatności na fibrylację	Freeness, stopień zmielenia, długość włókien, wytrzymałość arkusza	Średni — nadmierna hydroliza może osłabić włókno ^[4]
Deinking makulatury	Ułatwienie odłączenia farby drukarskiej od włókien	Naruszenie powierzchni włókna i struktur wiążących cząstki farby	Jasność, pozostałość farby, straty włókna, stabilność flotacji	Średni — zależny od składu makulatury i chemii procesu ^[3]
Przetwarzanie włókien wtórnych	Poprawa pracy z włóknem wielokrotnie przetworzonym	Odstąpienie powierzchni włókna i zmiana jego zachowania w wodzie	Retencja, odwadnianie, udział frakcji drobnej, wytrzymałość	Średni do wysokiego przy słabym wsadzie makulaturowym ^[2]
Biała woda i frakcja drobna	Ograniczenie problemów z drobnymi cząstkami celulozowymi	Enzymatyczna modyfikacja drobnych składników celulozowych	Mętność, retencja, filtracja, osady, obciążenie ścieków	Średni — wymaga kontroli wpływu na układ wodny ^[5]
Osady i odpady papiernicze	Waloryzacja celulozowych strumieni ubocznych	Głębsza hydroliza celulozy do cukrów fermentalnych	Wydajność hydrolizy, fermentacja, zagospodarowanie pozostałości	Inny profil ryzyka — bardziej biotechnologiczny niż papierniczy ^[6]

Celulaza a inne enzymy stosowane w papiernictwie

Celulaza jest jednym z kilku typów enzymów używanych lub badanych w branży papierniczej. Ksylanazy działają głównie na hemicelulozy i są często kojarzone z etapami wspomagającymi bielenie lub modyfikację masy. Lipazy mogą pomagać w kontroli substancji żywicznych i kleistych, natomiast lakazy oddziałują na struktury fenolowe i ligninowe. Celulaza wyróżnia się tym, że jej głównym substratem jest sama celuloza, czyli rdzeń włókna papierniczego.

Ta cecha daje duże możliwości, ale też wymaga ostrożności. Enzym działający na składnik nośny arkusza może poprawić dostępność powierzchni włókna, ale może również obniżyć jego integralność. Właśnie dlatego w deinkingu i recyklingu często rozważa się mieszaniny enzymatyczne, w których różne aktywności działają na różne składniki układu: włókna, hemicelulozy, zanieczyszczenia organiczne lub spoiwa farb [3].

W praktyce wybór między celulazą a innymi enzymami powinien wynikać z problemu procesowego. Jeśli ograniczeniem jest powierzchnia włókna i jego podatność na rafinację, celulaza jest logicznym kandydatem. Jeśli problemem jest pitch, kleje lub lignina, sama celulaza może nie być wystarczającym narzędziem.

Warunki procesu: od czego zależy skuteczność?

Skuteczność celulazy zależy od sześciu głównych czynników: rodzaju masy, dostępności celulozy, pH, temperatury, czasu kontaktu oraz intensywności mieszania. Włókna pierwotne i wtórne różnią się budową, stopniem uszkodzenia, zawartością dodatków i podatnością na enzym. Nawet ta sama celulaza może więc powodować odmienne skutki w masie kraft, masie mechanicznej, makulaturze gazetowej lub odpadach opakowaniowych.

pH i temperatura są ważne, ponieważ enzymy są białkami o określonej stabilności strukturalnej. Zbyt niskie lub zbyt wysokie pH może zmieniać ładunek aminokwasów w centrum aktywnym, a zbyt wysoka temperatura może prowadzić do utraty aktywności przez denaturację. Z drugiej strony warunki zbyt łagodne mogą wydłużać czas reakcji lub ograniczać efekt technologiczny. Badania nad celulazami do zastosowań przemysłowych często podkreślają znaczenie stabilności enzymu w warunkach procesowych [8].

Czas kontaktu jest równie istotny jak sama obecność enzymu. Krótka obróbka może jedynie aktywować powierzchnię włókna, natomiast zbyt długa może prowadzić do niepożądanego hydrolizy i powstawania frakcji drobnej. W papiernictwie często korzystniejsza jest kontrolowana, częściowa modyfikacja niż maksymalizacja rozkładu celulozy.

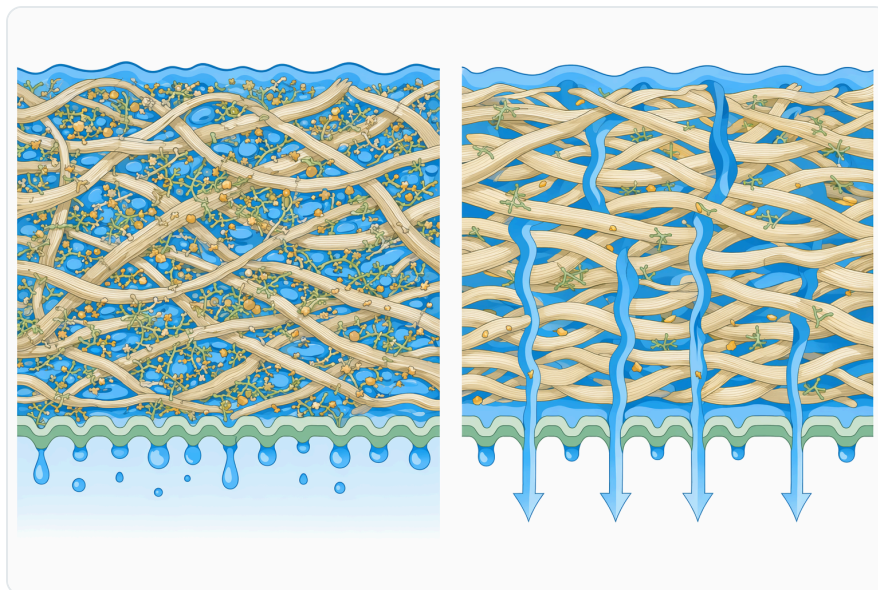

Figure 4. 셀룰레이스는 미세섬유분, 피브릴, 섬유 팽윤, 기공 구조를 변화시켜 배수성과 보수성에 영향을 줄 수 있다.

Potencjalne korzyści biznesowe i operacyjne

Pierwszą korzyścią jest możliwość bardziej precyzyjnego przygotowania masy. Jeżeli celulaza poprawia podatność włókien na rafinację, zakład może łatwiej osiągać docelowe właściwości masy przy zmodyfikowanym profilu pracy urządzeń mechanicznych. Badania dotyczące obróbki enzymatycznej włókien pokazują, że zmiany w strukturze włókna mogą wpływać na przebieg rafinacji i właściwości arkuszy ^[4].

Drugą korzyścią jest wsparcie recyklingu. Włókna wtórne są surowcem strategicznym, ale ich jakość jest zmienna. Celulaza może pomóc w odbarwianiu, aktywacji powierzchni włókien i kontroli części problemów wynikających z wielokrotnego obiegu celulozy. To wpisuje się w szerszy kierunek technologii ograniczających zależność od włókna pierwotnego.

Trzecią korzyścią jest możliwość zmniejszenia wybranych obciążeń procesowych. W deinkingu enzymatyczne wspomaganie może ograniczać presję na agresywne warunki chemiczne, choć nie powinno być przedstawiane jako prosta eliminacja chemikaliów. Ostateczny bilans zależy od jakości makulatury, wymagań dla papieru końcowego i sprawności oczyszczania wody.

Czwartą korzyścią jest lepsze wykorzystanie strumieni ubocznych. Prace nad osadami papierniczymi i odpadami papierowymi pokazują, że celulaza może uczestniczyć w technologiach odzysku wartości z materiałów celulozowych, na przykład przez ich przekształcenie do cukrów fermentowalnych w procesach biotechnologicznych ^[6].

Ograniczenia: kiedy celulaza może zaszkodzić?

Największe ryzyko polega na nadmiernej degradacji włókien. Papier zawdzięcza wytrzymałość sieci długich, odpowiednio rozwiniętych włókien. Jeżeli celulaza skróci je zbyt mocno lub zwiększy ilość drobnej frakcji, może dojść do pogorszenia właściwości mechanicznych, spadku retencji, wolniejszego odwadniania albo większych strat włókna w obiegu wodnym.

Drugie ograniczenie wynika ze zmienności surowca. Makulatura może zawierać różne typy papieru, wypełniacze mineralne, powłoki, kleje, tusze, lateksy i zanieczyszczenia. Celulaza reaguje z celulozą, ale wynik technologiczny zależy od całego układu. To wyjaśnia, dlaczego doświadczenia z jednego strumienia makulatury nie zawsze przenoszą się bezpośrednio na inny.

Trzecie ograniczenie dotyczy kompatybilności z chemią mokrej części maszyny papierniczej. Substancje obecne w układzie mogą wpływać na aktywność enzymu lub na skutki jego działania. Zmiana powierzchni włókien może też wpływać na działanie środków retencyjnych, skrobi, klejów, środków wytrzymałościowych i flokulantów. Dlatego celulaza powinna być traktowana jako element całego systemu procesowego.

Znaczenie środowiskowe i gospodarka wodno-ściekowa

Papiernie i zakłady przetwórstwa tektury generują ścieki zawierające zawiesiny, substancje organiczne, dodatki chemiczne i zmienne ładunki zanieczyszczeń. Technologie biologicznego oczyszczania ścieków z przemysłu papieru i tektury są analizowane pod kątem równowagi ekonomicznej i środowiskowej, co pokazuje, że obieg wodny jest jednym z kluczowych obszarów optymalizacji w tej branży ^[9].

Figure 5. 제지 및 펄프 분야에서 셀룰레이스는 탈묵, 백수 내 미세섬유분 제어, 배수성 향상, 고해 보조, 생물표백 보조, 나노셀룰로오스 생산, 슬러지 고부가 가치화 등에 활용된다.

Celulaza może pośrednio wpływać na ten obszar, jeśli poprawia oddzielanie zanieczyszczeń, ogranicza problemy z frakcją drobną lub zmniejsza potrzebę stosowania wybranych dodatków w części procesu. Nie należy jednak zakładać automatycznej poprawy jakości ścieków. Jeśli obróbka enzymatyczna zwiększy ilość rozpuszczonych lub koloidalnych związków organicznych, efekt może być odwrotny.

Dlatego ocena środowiskowa powinna obejmować zarówno papier końcowy, jak i wodę obiegową oraz ścieki. Enzymy są narzędziem selektywnym, ale ich skutki procesowe rozchodzą się przez cały układ: od przygotowania masy, przez formowanie arkusza, po oczyszczanie wody.

Cellulase Enzyme For Paper And Pulp Industry od Enzymes.bio

Enzymes.bio dostarcza **Cellulase Enzyme For Paper And Pulp Industry** jako produkt dostępny online w jednostkach **1 kg**. Firma pełni rolę dostawcy, a nie producenta ani laboratorium badawczego. Dokumenty **CoA** oraz **SDS** są dostarczane wraz z zamówieniem.

Z perspektywy technicznej produkt należy rozumieć jako enzymatyczny dodatek procesowy do zastosowań w sektorze papieru i masy celulozowej. Najbardziej typowe obszary użycia obejmują wspomaganie rafinacji, modyfikację włókien, deinking makulatury, pracę z włóknem wtórnym oraz wybrane problemy związane z frakcją drobną. Ostateczny efekt zależy od procesu, dlatego celulaza powinna być integrowana z istniejącą kontrolą jakości masy i papieru.

Podsumowanie techniczne

Celulaza w przemyśle papieru i masy celulozowej jest narzędziem do **kontrolowanej modyfikacji celulozy**, szczególnie powierzchni włókien. Jej działanie może ułatwiać rafinację, wspierać deinking, poprawiać pracę z włóknem wtórnym i pomagać w kontroli frakcji drobnej, ale wymaga zachowania równowagi między aktywacją włókna a jego degradacją.

Najlepiej udokumentowane zastosowania dotyczą wpływu na włókna, recykling papieru, deinking oraz przetwarzanie odpadów celulozowych. Literatura pokazuje jednocześnie, że skutki enzymatycznej obróbki zależą od warunków: rodzaju masy, pH, temperatury, czasu kontaktu, mieszania i dalszej obróbki mechanicznej. Właściwie użyta celulaza może być wartościowym elementem bardziej selektywnej i efektywnej technologii papierniczej; użyta bez kontroli może pogorszyć parametry włókna i arkusza.

Zamów Cellulase Enzyme For Paper And Pulp Industry online

Sprzedawany w jednostkach 1 kg, dostępny z magazynu i gotowy do wysyłki. Zamów bezpośrednio w naszym sklepie — zapłać online, a my przetworzymy Twoje zamówienie. Do każdego zamówienia dołączamy Certyfikat Analizy i Kartę Charakterystyki.

[Kup Cellulase Enzyme For Paper And Pulp Industry →](#)

Bibliografia

Ponumerowano według kolejności pierwszego cytowania. Źródła open access, każde zweryfikowane jako dostępne w momencie publikacji; numery cytowań w tekście prowadzą tutaj.

1. Woźniak, A., Kuligowski, K., Świerczek, L., & Cenian, A. (2025). Review of Lignocellulosic Biomass Pretreatment Using Physical, Thermal and Chemical Methods for Higher Yields in Bioethanol Production. *Sustainability*.
2. Bajpai, P. (2010). Solving the problems of recycled fiber processing with enzymes. *BioResources*.
3. Bi, Y., Deng, Z., Guo, F., Wang, J., Li, Q., Wang, X., Lu, F., ... et al. (2025). The Study on the Optimization of Composite Enzyme Preparations for Deinking of Old Newspaper Paper. *Sustainability*.
4. Chen, Z., Wu, J., Han, J., Wang, Y., & Ni, L. (2024). UCST-Type Soluble Immobilized Cellulase: A New Strategy for the Efficient Degradation and Improved Recycling Performance of Wastepaper Cellulose. *Molecules*, 29.
5. Jevtović, Đ., Živković, P., Milivojević, A., Bezbradica, D., & Auwera, L. V. D. (2023). Reduction of fines in recycled paper white water via cellulase enzymes. *BioResources*.

6. Gomes, D. G., Domingues, L., & Gama, M. (2016). Valorizing recycled paper sludge by a bioethanol production process with cellulase recycling. *Bioresource Technology*, 216, 637-44 .
7. Darmawan, M. A., Hermawan, Y. A., Samsuri, M., & Gozan, M. (2019). Conversion of paper waste to bioethanol using selected enzyme combination (cellulase and cellobiase) through simultaneous saccharification and fermentation.
8. Boondaeng, A., Keabpimai, J., Trakunjae, C., Vaithanomsat, P., Srichola, P., & Niyomvong, N. (2024). Cellulase production under solid-state fermentation by *Aspergillus* sp. IN5: Parameter optimization and application. *Heliyon*, 10.
9. Tawfik, A., Bakr, M. H., Nasr, M., Haider, J., Mesfer, M. K., Lim, H., Qyyum, M., ... et al. (2021). Economic and environmental sustainability for anaerobic biological treatment of wastewater from paper and cardboard manufacturing industry. *Chemosphere*, 133166 .

Skontaktuj się z Enzymes.bio

Masz pytania dotyczące zamówienia? Nasz zespół chętnie pomoże.

E-MAIL wholesale@enzymes.bio

TELEFON (USA) **+1 (507) 428-6057**

[Skontaktuj się z nami →](#)

400+ klientów B2B

60+ partnerów badawczych z uczelni

54 obsługiwanych na całym świecie

© 2026 Enzymes.bio · Dostawy enzymów przemysłowych i do przetwórstwa żywności · Nie do spożycia przez ludzi ani sprzedaży detalicznej.